

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובעת

פלונית

באמצעות ב"כ עוה"ד אומיימה חאמד

נגד

נתבע

אלמוני

באמצעות ב"כ עוה"ד אחמד חודרוג

פסק דין

לפניי תובענה לקביעת משמורת וזמני שהות בעניינם של שני קטינים ;

רקע:

1. התובעת (להלן: "האם או התובעת") והנתבע (להלן: "האב או הנתבע"), מוסלמים, אזרחי ותושבי מדינת ישראל, נישאו זל"ז ביום XXX והתגרשו זמ"ז ביום XXX בביה"ד השרעי בעכו.

2. מגישואין אלה נולדו שני קטינים: א', יליד 4.6.09, בן כ – 12 שנים; ב', יליד 24.3.12, בן כ – 9 שנים.

3. בין הצדדים נחתם הסכם גירושין שהסדיר בין היתר את שאלת משמורת הקטינים וזמני השהות וזה אושר וניתן לו תוקף של פס"ד ביום XXX בבית הדין השרעי. במסגרת ההסכם נקבע כי משמורת הקטינים תהא בידי האב.

המתווה הדיוני;

4. ביום XXX ניתנה החלטה הקובעת כדלקמן: "בהחלטות קודמות בתיק נתבקשו הצדדים להודיע עמדתם ביחס להגשת סיכומים בשאלת המשמורת וזמני השהות, על מנת לקבעם בפס"ד. ב"כ הצדדים יגישו, בתוך 7 ימים מהיום, עמדתם לעניין המשך ניהול ההליך ובכלל זה הגשת

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

סיכומים ביחס לקביעת המשמורת וזמני השהות, ובהתאם לכך תינתן החלטה לעניין המשך
ניהול ההליך".

5. ביום XXX הגישה התובעת הודעה במסגרתה הסכימה למתווה דיוני ולפיו יוגשו סיכומים ויינתן
פס"ד על יסוד החומר המצוי בתיק. ביום XXX הגיש הנתבע עמדתו לעניין הגשת סיכומים ומתן
פסה"ד במסגרתה הסכים למתווה המוצע.

מכאן פסה"ד.

המלצות עו"ס לס"ד:

6. לתיק בית המשפט הוגשו 6 תסקירים שנערכו על ידי עו"ס לסדרי דין שהוסמכה בהתאם לסעיפים
19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב – 1962. בדיון שהתקיים ביום 5.5.19
אושרו המלצות העו"ס מיום XXX ונקבעו זמני שהות של הקטינים עם האם כדלקמן: בשבוע
הראשון בימי חמישי מסיום המסגרת החינוכית ועד יום ראשון ישירות למסגרת החינוכית;
בשבוע השני בימי רביעי בשעה 15:00 ועד ליום שישי בשעה 19:00.

7. בתסקיר שהוגש ביום XXX העריכה העו"ס ששני ההורים מצליחים לראות את הקטינים ברמה
רגשית, חברתית משפחתית ופיזית ומביעים רצון להיות עמם יותר זמן. זמני השהות שהומלצו
נותרו כפי שהם בשבוע הראשון, ואילו בשבוע השני הקטינים שוהים עם האם מיום רביעי בסיום
המסגרת החינוכית ועד ליום שישי בשעה 10:00. כן נקבעה חלוקה שוויונית בתקופת החגים
והחופשים.

8. בתסקיר שהוגש ביום XXX ציינה העו"ס שזמני השהות מתקיימים כסדרם והשלכתם טובה
לקטינים. אשר על כן המליצה לשמרם כפי שהם.

9. ביום XXX הוגש תסקיר אחרון במסגרתו בחנה העו"ס את סוגיית המשמורת והרחבת זמני
השהות בשבוע השני החל מימי שלישי (במקום יום רביעי), וגיבשה המלצתה כדלקמן:
"המציאות הנוכחית של מקום הלימודים והמגורים של הקטינים, מקום המגורים של שני
ההורים, חובר התקשורת בין שני ההורים, דעת הקטינים, ואי הכבדה על הקטינים במטרה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

1 לרצות שני ההורים, הם הבסיס המנחה אותנו כאנשי מקצוע, ועל כן אני לא רואה מקום לעשות
2 שינויים כיום באופן זמני השהות שהתנהלו מזה כשנה בצורה טובה מאוד.
3 נכון חל שינוי ביום שישי (יום מנוחה לקטינים) בעניין שעת החזרת הקטינים, וההמלצה שלנו
4 שביום זה ניתן לשקול החזרת הקטינים השעה 10:00 להחזירם בשעה 12:00, ואת זה אני
5 משאירה להחלטת כבוד השופטת."

6
7 10. ביום XXX ניתנה החלטה המורה על הרחבת זמני השהות בשבוע השני בימי שישי עד השעה 12:00
8 במקום עד השעה 10:00.

טענות הצדדים:

טענות התובעת;

9
10
11
12
13
14 11. בכתב תביעתה טוענת התובעת שהסכם הגירושין מקפח את זכויותיה, והוא נערך באמצעות ב"כ
15 הנתבע עת היא לא הייתה מיוצגת ובמצב נפשי רגשי ונפשי קשה ומבלי שניתן לה כל הסבר אודותיו
16 וכן לעניין נפקותו, וזאת בניגוד לדין. זאת ועוד, בית הדין השרעי לא דן בעניינים ועל כן בכוונתה
17 להגיש בקשה לביטולו. מבלי לפגוע באמור, טוענת שגם אם יותר ההסכם על כנו, הרי שאין מניעה
18 לשוב ולדון בעניינים של הקטינים.

19
20 12. לדבריה, הקטינים שוהים בבית האב וזה מאפשר מפגשים מצומצמים עמה. כמו כן, לאור עבודתו
21 הם נמצאים רוב הזמן עם סבתם, אמו של האב שהינה מבוגרת בשנים ואין באפשרותה לטפל בהם
22 ולדאוג לצרכיהם. אשר על כן וגם לאור רצון הקטינים, עותרת לקבל משמורת מלאה.

23
24 13. בהמשך, ועם קבלת המלצת העו"ס עתרה האם לקביעת משמורת משותפת וחלוקת זמני השהות
25 שווה, לכל הפחות בחגים וחופשות. לדבריה, גם אם זמני השהות אינם שווים, לאור השינוי בעמדת
26 העו"ס לסדרי דין, יש לקבוע משמורת משותפת.

טענות הנתבע;

27
28
29
30 14. בכתב תביעתו טוען הנתבע שההסכם נחתם מרצונם החופשי של הצדדים וניתן לו תוקף של פס"ד
31 בנוכחות ב"כ התובעת, ולפיו התחייבה להימנע מהגשת תביעת משמורת. חרף זאת, לדבריו,

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

מאפשר זמני שהות בין הקטינים לאמם לרבות לינה בסופי שבוע. לטענתו, מודע היטב לטובת הקטינים, דואג לשלומם ורווחתם ואף פנה לאנשי מקצוע במטרה לסייע להם לעבור את המשבר, תוך שהקטינים זוכים לטיפול מסור על-ידו ועל-ידי בני משפחתו.

15. מוסיף האב וטוען שמתנגד לקביעת משמורת משותפת וזאת חרף זמני השהות שנקבעו ע"י העו"ס שעה שמרכז חייהם של הקטינים בעיר AAA והאם מתגוררת בBBB, ובנוסף, נסיבות חייה גרמו לה להזניח את הקטינים. לפיכך יש להותיר את המשמורת בידי, כמו גם לקבוע זמני השהות כפי שמתקיימים כיום.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתסקירי העו"ס לסדרי דין, ושקלתי את כלל השיקולים הצריכים, ובראשם, טובת הקטינים, מצאתי לקבוע משמורת ואחריות הורית משותפת וכן קיומם של זמני שהות קבועים עם האם כפי שמתקיימים כיום, והכל מהנימוקים שלהלן:

16. כידוע, השיקול המנחה בקביעת משמורת הנו עקרון טובת הקטין, שכן **"עקרון על הוא זה והוא ניצב כעקרון מנחה בודד בסוגיות משמורת ילדים, מבלי שישקלו לצדו באופן עצמאי שיקולים אחרים"** (ראו: בע"מ 27/06 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו]). יסודות עקרון טובת הילד נקבעו בהוראות סעיפים 15 ו-17 **לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות**, תשכ"ב – 1962 ועת נדרש בית המשפט לסוגיות הכרוכות במשמורת קטינים, ישקול כל מקרה לנסיבותיו ויכריע ביחס לטובת הילד הספציפי אשר בעניינו הוא דן ולפי טובתו הקונקרטית [ראו בג"ץ 5227/97 **דויד נ' בית-הדין הרבני הגדול בירושלים** פ"ד נה (1) 453 (1998)]. כן ידוע, כי המונח "טובת הילד" הוא רחב ומופשט ועשוי לקבל משמעויות ופרשנות שונות ועל כן נדרש בית המשפט להפעיל שיקול דעתו ולצקת תוכן לתוכו בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי אשר בא לפניו. (ראו: בע"מ 9358/04 **פלונית נ' פלוני**, פורסם במאגרים האלקטרוניים וההלכות המוזכרות שם, וכן פ' שיפמן **דיני המשפחה בישראל** (כרך ב', התשמ"ט), עמ' 220-221).

17. בבחינת טובת הילד ראש וראשון יש לפנות לנתונים המקצועיים; עת הוגש תסקיר עו"ס יש לראות בו כחוות דעת מומחה המסייעת לבית המשפט לצקת תוכן במושג "טובת הילד" [לעניין מעמדו של תסקיר בדומה לחוות דעת מומחה ראו בע"מ 5072/10 **פלוני נ' פלוני**, (פורסם בנבו, 26.10.10) כך גם בע"מ 4259/06 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו, 13.7.06)]. כן נקבע זה מכבר שבית המשפט ייטה לאמץ את ממצאי חוות דעת מומחה, ובעניינו התסקיר ומסקנותיו

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

1 וזאת בהיעדר ראיות כבדות משקל לסתירת האמור בהן. (ראו לעניין זה: רמש (חיי) 16708-05-20
2 פלוני נ' פלונית (18.5.2020), ורמ"ש 49221-12-20 (חיי), פלוני נגד פלונית, פסקה 16 לפס"ד).
3

4 18. השיקולים המנחים את בית המשפט בקביעת המשמורת, רבים הם, ושורטטו בשורה של פסקי
5 דין וכוללים בין היתר מסוגלות הורית טובה דומה או שווה של שני ההורים; רמה גבוהה של
6 שיתוף פעולה בין ההורים וטיב התקשורת ביניהם; רצון הילד; מעורבות רבה של שני ההורים
7 בחיי הילדים; קיומו של קשר טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד מהילדים; מגורי ההורים
8 בסמיכות זה לזה, ותפיסת הילדים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם [ראו למשל: בע"מ
9 919/15 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם בנבו, 19.7.17) סעיפים 134 ואילך לחוות דעתו של כבוד
10 השופט פוגלמן; ע"מ (חיי) 384/06 ו.א. נ' ו.מ. (פורסם בנבו, 27.3.07); תמ"ש (ראשל"צ) 28951/09
11 א.ג.ג. נ' ת.ג. (פורסם בנבו, 7.1.10), תמ"ש (טבי) 12148-04-10 ס.ג. נ' ע.ג. (פורסם בנבו, 28.4.11)].
12

13 19. כמפורט לעיל, כיום, הקטינים מקיימים זמני שהות עם האם באופן קבוע, בשבוע הראשון ביום
14 חמישי החל מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום ראשון ישירות למסגרת החינוכית ובשבוע השני
15 ביום רביעי החל מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום שישי בשעה 12:00.
16 בנוסף, בהתאם להמלצות העו"ס בתסקירה מיום XXX, גם בחופשות החורף וחופשות הקיץ
17 חולקו זמני השהות לסירוגין באופן שווה בין הצדדים. מכאן, יוצא איפוא כי זמני השהות של
18 הקטינים עם האם 5 לילות בשבועיים, קרי – 35% מהזמן.
19

20 20. לתיק בית המשפט, כמפורט לעיל, הוגשו 6 תסקירים בעניינם של הצדדים ובמסגרתם נבחנה טובת
21 הקטינים, כמו גם חלוקת זמני השהות. העו"ס בתסקירה אינה מתייחסת באופן ספציפי לשאלת
22 המשמורת, כי אם קובעת בתסקירה מיום XXX שמשמורת הקטינים נקבעה בידי האב, בהתאם
23 להסכם הגירושין בין הצדדים, ולאחר שבחנה את נסיבות העניין, מוצאת לקבוע זמני שהות
24 נרחבים עם האם (ראה לעניין זה עמודים 13 ו-16 לתסקירה). עוד עולה מתסקירי העו"ס
25 שעסקין בשני ההורים טובים ומיטיבים, רגישים לצרכי הקטינים, אחראים, אכפתיים, בעלי
26 קשרים טובים עם הקטינים, ואף יכולת להפריד בין הקונפליקט ביניהם לקטינים עצמם. עוד
27 עולה כי על אף הפרידה הצליחו ההורים לשמור על הענקת סביבה רגועה, מכילה, תומכת ואוהבת
28 עבור שני הקטינים, כל אחד במקום מגוריו, עם תקשורת ותאום סביב הקטינים באמצעות
29 תקשורת מתועדת וזאת מבלי לערב את הקטינים בהעברת מסרים או הסתה. העו"ס התרשמה
30 שטובת הקטינים היא העומדת לנגד עיני שני ההורים וניתן לראות את היכולות החיוביות
31 בשניהם וכן את מסוגלותם ההורית הטובה שבלטה משך השנים עת היו ביחד, וגם לאחר

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

הגירושים . העו"ס ציינה כי שני הבתים הינם בתים מרכזיים העונים על צורכי הקטינים ברמה הפיזית. (ראה לעניין זה עמוד 14 לתסקיר העו"ס מיום XXX).

עוד ציינה העו"ס שהקטינים נמצאים במערכת חיים משפחתית, חינוכית וחברתית מיטבית, מעשירה ותומכת המאפשרת להם התפתחות תקינה, תוך ששני ההורים מעניקים להם את המקסימום במטרה לשמור על בריאותם הרגשית והאישית. העו"ס מבהירה ששני ההורים וגם הקטינים שבעי רצון מההתנהלות הנוכחית וניתן לראות שנוכח הקשר הטוב ושיתוף הפעולה ביניהם זוכים הקטינים לצמיחה, התפתחות, ויציבות פיזית רגשית וחברתית. (ראה לעניין ז סעיף 4 בתסקיר העו"ס מיום XXX).

21. מהאמור עולה בבירור שעסקינן בשני הורים בעלי מסוגלות הורית טובה, מטיבים וראויים ששומרים על קשר רציף ויציב לטובת הקטינים ואף מעריכים זה את משנהו באשר ליכולות ההוריות. יחד עם זאת, מפאת מקום מגורי הקטינים ובית הספר בו מתחנכים ובהתאמה, חיי החברה, האב הינו ההורה הדומיננטי בחיי הקטינים, אולם אין בכך לכדי לפגוע במעורבותם של האם בחיי הקטינים, תוך ששני ההורים פעילים בחיי הקטינים, ואף במסגרות החינוכיות.

22. שקלתי את טענות האב לעניין קביעת המשמורת בידי, תוך שאקדים ואומר כי לא מצאתי לקבל; אמנם, בין הצדדים נחתם הסכם גירושין הקובע את סוגיית המשמורת בידי האב וזה אף קיבל תוקף של פס"ד, ברם, בניגוד לנטען, הסכם זה אינו חוסם את דרכה של האם מלפנות לבית המשפט בתביעה בעניינם של הקטינים, לרבות בשאלת המשמורת. כידוע, פסק דין בשאלת מזונות, כמו גם משמורת איננו בחינת מעשה בית דין ועל כן, ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט לבחון את העניין, וזאת בכפוף לכך שחל שינוי נסיבות מהותי. מבחינה זו אין שונה בין פסק דין שהוגש על יסוד הסכמה בין הצדדים לבין פסק דין שהכריע במחלוקת לאחר שמיעת ראיות (ע"א 363/81 פייגנה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (1982) (להלן: "הלכת פייגה")).

23. בעניינו, עת נפתחו ההליכים, זמני השהות בין האם לקטינים היו מצומצמים עד מאוד והתקיימו משך שעות ספורות בשבוע וזאת לטענת שני הצדדים. מאידך, כיום, כמפורט לעיל, ובהסכמת שני הצדדים, זמני השהות הורחבו באופן משמעותי, ומכאן, דה- פקטו מתקיים שינוי נסיבות מהותי המקנה לבית המשפט את הסמכות לשוב ולהידרש לשאלת המשמורת.

24. כמו כן לא מצאתי לקבל את טענת האב כי עניינו של הליך זה ברצונה של האם לקבלת דמי מזונות; דומני שמהמפורט לעיל עולה בצורה ברורה שהאם הינה אם מטיבה ששמה את טובת ילדיה לנגד עיניה ואין בתביעתה זו כל קשר בשאלת חיוב האב מזונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

25. מבלי לפגוע באמור, חשוב להזכיר כי בפסיקה הובעה לא אחת הדעה שספק אם יש משמעות מעשית להגדרת המשמורת במיוחד כאשר ישנה חלוקת זמני שהות רחבה בין שני ההורים. ניתן ללמוד על העדר המשמעות המעשית להגדרת המשמורת גם מהוראות סעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות הקובעות את חובות וזכויות שני ההורים כלפי ילדם הקטין כאפוטרופסים משותפים שלו, ומהעובדה שלשון החוק נעדר המונח "משמורת", וכי המונח "הורה משמורן" משמעו בעיקר "ההורה בעל ההחזקה הפיזית", קרי מי שהקטין שוהה עמו מרבית מהזמן, וזאת מבלי לגרוע מאפוטרופסותו של ההורה האחר [תמ"ש (ת"א) 11418-07-15 פלוני נ' אלמונית, (פורסם בנבו, 15.8.16); תמ"ש 56808-12-13 האב נ' האם (פורסם בנבו 27.7.15); תמ"ש 22141-07-11 ח' (קטין) ואח' נ' ח' (פורסם בנבו, 22.1.16)].

26. כידוע, החובה על ההורים לפעול במשותף בכל נושא הקשור לקטינים נובעת מכך ששניהם אפוטרופסים משותפים על ילדיהם הקטינים וזאת בהתאם להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות הקובע שבכל עניין הנתון לאפוטרופסותם, על שני ההורים לפעול בהסכמה. כפי שנזכר לעיל, המונח משמורן מתאר רק מצב עובדתי: היכן מקום מגוריו העיקרי של הקטין. לדידי, ככלל, משמורת משותפת קיימת כשהקטינים שוהים אצל כל אחד מההורים פרקי זמן משמעותיים ורואים בשני הבתים את ביתם וזאת גם במקרים בהם חלוקת זמני השהות אינה שווה [ראה לעניין זה תמ"ש (כ"ס) 11657/03 א.א.י. נ' א.ב. (פורסם בנבו, 16.6.11), תמ"ש (ראשל"צ) א.ג.ג. נ' ת.ג. (פורסם בנבו, 7.1.19) ותמ"ש (טבי) 5782-08-09 א.ק. נ' נ.א. (פורסם בנבו, 23.9.11)].

27. מכאן, לצורך הבהרה כי שני ההורים "שווים", ובעלי זכויות וחובות כלפי הילדים, ולאור לשון החוק, יפה וחשובה הגדרת "אחריות הורית משותפת" שמשמעותה כי אין למי מהצדדים זכויות יתר ביחס לילדיהם הקטינים והם שווים בכל הנושא הקשור לאפוטרופסות ללא קשר עם חלוקת זמני השהות ביניהם או עם הגדרת המשמורת.

28. מכל האמור לעיל, ושעה שכאמור עסקין בשני הורים מטיבים בעלי מסוגלות הורית גבוהה; לאור רצונם של הקטינים לחלק את זמנם בשני הבתים ונוכח הפסיקה הרווחת ולפיה 'דרך המלך' קביעת משמורת משותפת היכן שקיימים תנאים שמאפשרים זאת (ראו למשל: ע"מ (חיפה) 384/06 ו.א. נ' ו.מ. [פורסם בנבו] 28/3/07) השופטים עמית, שטמר ווילנר), מצאתי לקבוע משמורת משותפת בעניינם של שני הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

29. לעניין זמני השהות; הלכה היא כי שהייה עם שני ההורים היא זכות הילד, ולא בחירה של מי מהוריו. כן ידוע שלזמני השהות של קטין עם שני הוריו חשיבות עליונה להתפתחותו התקינה וליכולתו לבנות קשרים זוגיים והוריים בעתיד. זמני שהות עם שני ההורים משמרת לקטין דמות אב ואם, ומסייעת בגיבוש זהותם, "וסדירותם ותכיפותם של ההסדרים משמשים אבני בוחן לכך" [ראה לעניין זה תמ"ש 37245/07/13 (פורסם בנבו, 15.10.14), והאזכורים שם]. מכאן, יש להבטיח ששני ההורים ימלאו תפקיד משמעותי בחיי הילד ויממשו את אחריותם ההורית, וכן יש לשאוף לזמני שהות הכוללים לינה שכן גם אלה מאפשרים את מימוש ההורות, ועולים בקנה אחד עם טובת הקטין.

30. במקרה עסקינן, מתקיימים זמני שהות בין האם לבין הקטינים בצורה רציפה ומיטיבה; כעולה מתסקירי העו"ס, במהלך השנה האחרונה זמני השהות התקיימו בצורה מיטבית, וזאת נוכח הקשר בין ההורים לקטינים ועל אף שאלה אינם שווים (ראה עמוד 2 לתסקירה מיום XXX). גם מבירור במערכות החינוך של הקטינים ניתן להתרשם מזמני השהות מיטיבים, תוך שלא היו דיווחים חריגים המעידים על מצוקה נפשית של הקטינים או סוגיות של חוסר שביעות רצון מצד שני ההורים בעניין הטיפול והדאגה מצד כל אחד מהם כלי הילדים (ראה לעניין זה תסקיר העו"ס מיום XXX). עוד ציינה העו"ס ששני ההורים מצליחים לשמור על זמני השהות כמו גם עדכונים ספציפיים בעניין הקטינים ושניהם מביעים רצון מאופן קיום זמני השהות, הקשר ביניהם ועם מערכות החינוך (ראה תסקיר העו"ס מיום XXX).

31. יחד עם זאת, מתסקיר העו"ס עולה שההורים חלוקים לעניין אופן חלוקת זמני השהות בעוד שהאב מעדיף זמני שהות בסוף השבוע בלבד בעוד האם מבקשת הוספת יום אגב המשך קיומם של זמני השהות. העו"ס בתסקירה מיום XXX מצאה שלא לעשות שינויים בזמני השהות הנהוגים וזאת לאחר שהתרשמה כי אלה מיטיבים ביותר ומבטיחים את טובתם של הקטינים לרבות ברמה הלימודית, חברתית, רגשית ואישית. עוד מציינת העו"ס שזמני שהות אלה מבטיחים יציבות בחייה הקטינים ומשקפים את רצונם (ראה לעניין זה עמוד 2 לתסקיר מיום XXX).

32. מכאן; לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, עיינתי בהמלצות העו"ס, ונתתי דעתי בין היתר לשמירה על שגרת יומם של הקטינים, לרצונם ולאופן קיום זמני השהות כיום, הגעתי לכלל מסקנה שהמלצות העו"ס בתסקירה מיום XXX משקפות את טובתם, ומכאן יש מקום לאשרן אגב הרחבתם ביום שישי, כאמור בהחלטה מיום XXX, וליתן להם תוקף של פס"ד.

סוף דבר:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 51381-12-18 פלונית נ' אלמוני

אני קובעת את משמורתם של הקטינים א', יליד XXX; ב', יליד XXX בידי שני ההורים, כמשמורת משותפת.

למען הסר ספק יובהר שאין באמור בכדי לפגוע במקום מגורי הקטינים כמו גם במסגרתם החינוכית.

זמני השהות יתקיימו כמפורט בסעיף 19 לעיל.

אני מודה לעו"ס על עבודתה ומורה על ביטול המינוי.

כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות; תמציא החלטתי לצדדים באמצעות ב"כ ותסגור את התיק .

ניתן היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

ליאת דהן חיון, שופטת